

Labyrint

Sebastien

Sám, když jsem sám sobě v hloubi ztracený.
Ptám se, ptám, mlčící ozvěny.
Kam cesta má kráčí, v kruzích bloudivá.
Žít jak mám, když sen o štěstí s ránem končívá.

Kolik řádků od počátků dáno je nám.
Svět se hroutí na své pouti, ztrácí rám.

Dej nám pít, víno v nás.
Pozvedáme číše sladkých hroznů, révu šírá mráz.
Dej nám pít, slzy své.
Prozrad' kolik nám je času zbývá,
v labyrintu touhy ztracené.

Já, jsem to já, z kruhu toužím uniknout.
Vím, snad vím, jak zbavit dá se pout.
Svým kořenům dlužím zdravé větve dát.
Stůj, tak stůj, jak nad propastí můžeš klidně spát.

Kolik řádků od počátků dáno je nám.
Svět se hroutí na své pouti, ztrácí rám.

Dej nám pít, víno v nás.
Pozvedáme číše sladkých hroznů, révu šírá mráz.
Dej nám pít, slzy své.
Prozrad' kolik nám je času zbývá,
v labyrintu touhy ztracené.